Školní časopis TUŽKA

ZŠ a MŠ T. G. Masaryka Milovice

2010/ 2011

III. ročník, 1. vydání

Aktuality.....1
Zaměstnanci školy....2 -4
Názory žáků 4-5
Hobby, zábava 6
Projekty, výuka.....6-8
Akce školy.....8-10

Redakce školního časopisu TUŽKA 2010 / 2011

Co nás redaktory napadne, když se řekne číslo tři? No přece třetí ročník našeho školního časopisu Tužka. Někteří v redakci pracujeme už třetí rok, jiní teprve 2 měsíce, ale baví nás to. Také je nás rok od roku více. V letošním školním roce pro Vás Tužku bude pod vedením paní učitelky Jany Třetinové připravovat už rekordních 38 redaktorů.

Píšeme články, rozhovory, pořizujeme fotografie, dále sbíráme zajímavé příspěvky od ostatních dětí ze školy. Neméně náročná je taky konečná grafická podoba časopisu. A nesmíme závěrem zapomenout poděkovat paní učitelce Janě Vojtěchové, která nám velmi pomáhá s korekturou chyb.

Novinky od 1. 9. 2010

S účinností od 1. 9. 2010 se naše škola přejmenovala na Základní školu a mateřskou školu T. G. Masaryka Milovice. Stalo se tomu tak i Vaší zásluhou – nejvíce asi projektem TGM.

Druhou velkou změnou je nové vedení školy. Pana ředitele Karla Haizlera ve funkci ředitele školy vystřídala paní zástupkyně Lada Flachsová. Přejeme jí, ať se jí ve funkci ředitelky školy daří a baví ji.

red

ZAMĚSTNANCI ŠKOLY

V této rubrice vám budeme přinášet rozhovory a informace o zaměstnancích školy.

Vaše redakce

Redaktoři školního časopisu Tužka připravili dvanáct otázek pro naše vyučující. Nejprve vyzpovídají nově působící pedagogy, poté se budou snažit získat odpovědi od všech vyučujících.

1. Kolik vám je let?
2. Máte domácího mazlíčka?
3. Máte děti?
4. Chtěl byste něco změnit na školním řádě?
5. Dal jste v tomto školním roce už nějakou poznámkou?
6. Líbí se vám naše škola?
7. Proč jste si vybral tohle povolání?
8. Máte auto?
9. Co posloucháte za hudbu?
10. Jaké je vaše oblíbené jídlo?
11. Zažil jste v poslední době nějaký zvláštní zážitek?
12. Jste ženatý, vdaná?

Mgr. Pavla Vojtková

1. Je mi 34 let.
2. Měla jsem labradora, ale bohužel už nemám.
3. Mám 2 – Tomáše (9let) a Lucinku (3roky).
4. Nechtěla, jsou to jasná a přesná pravidla.
5. Ano, někdy to jinak nejde.
6. Ano
7. Nemám ráda nudu a při tomhle povolání se člověk nikdy nenudí.
8. Ano
9. Poslouchám hudbu 80. a 90. let např. Roxette a Team.
10. Mám ráda italskou kuchyni - hlavně špagety.
11. Když jsem byla v divadle v Poděbradech, potkala jsem prince z pohádek pana Pavla Trávníčka a vyfotila jsem se s ním.
12. Jsem vdaná 13 let.

Jaroslav Doležal

1. 38 let
2. kocoura
3. Ano
4. Ne
5. Bohužel ano, zrovna v mé třídě
6. Ano
7. Baví mě práce s dětmi a mám rád sport
8. Ano Opela
9. Rádio
10. Kuřecí řízek
11. Ne
12. Rozvedený

OKÉNKO UČITELE
Mgr. Jana Vojtěchová

Vidět či nevidět

Oči jsou branou do duše. Alespoň se to říká. Taky jsou orgánem zraku, který nám každý den prokazuje velikánskou službu.

Otázka, kterou jsme si na samém začátku položili, se hned na první pohled jistě zdá jako zbytečná, můžeme na ni sami snadno odpovědět. Nikdo by dobrovolně nezvolil odpověď „nevidět“, protože už při vzpomínce na dětskou hru „na slepou bábu“ si vzpomeneme, jak bylo obtížné se zavázanýma očima najít toho, komu bychom „babu“ rádi předali, popřípadě se vyhýbat všem předmětům v okolí.

Lidský život ale není vždy jen o volbě. Jsou věci, které si nevybíráme, jsou nám prostě určeny nebo snad přiděleny jakousi „vyšší mocí“.

pokr. na str. 3

Vidět či nevidět – pokr.

Mnozí z nás berou jako samozřejmost, že všechny smysly, které nám byly určeny k vnímání světa, nám fungují a dobře slouží. Mezi nimi tedy i zrak. V povídce Barvoslepý malíř od Olivera Sakse jsem se nedávno dočetla o jistém panu Johnatanu I., který byl ve svém životě vynikajícím malířem. Míval také velmi dobrou schopnost vnímání barev, výborně vyvinutý cit pro celé škály jednotlivých odstínů barev a také nutnou dávku talentu a zručnosti, aby mohl své vlohy při malování obrazů dobře využívat. Svou prací Johnatan žil, svou práci miloval, v daném oboru vynikal.

Zásahem oné pomyslné „vyšší moci“, nešťastné náhody či osudu (je vedlejší, jak tuto skutečnost vysvětlujeme) měl pan Johnatan I. ve svých 65 letech autonehodu, během které přišel o jednu velmi významnou složku zrakového vnímání, a to o schopnost vidět barevně. První moje myšlenka při přečtení o těchto událostech zalétla k dojmu, že hlavní přece je, že pan Johnatan žije, a že tedy nehoda dopadla nakonec dobře. Ztráta barvocitu mi v porovnání se ztrátou života přišla bezvýznamná. Dobře natočený černobílý film se nám přece také může líbit, avšak nelze srovnávat černobílý film s „černobílým“ životem, jak mi došlo později, když jsem v povídce četla, jaké problémy tato změna nadělala v životě pana Johnatana. Nemohl se se svou situací dlouho smířit, trpěl velkými depresemi, jeho osobní i intimní život byl velmi narušen. Hned po nehodě se nedokázal vrátit ke své práci, žít stejný život jako před nehodou. Až časem se teprve začal se svým problémem vyrovnávat, i když velmi pozvolna a postupně. Zprvu se nechtěl barev vzdát a při své práci je nadále používal, ale z obrazových ukázek bylo na první pohled zřejmé, že jeho práce už není jako dřív. Zajímavé je, jak se vyvíjela je díla během doby, kdy se s následky nehody vyrovnával. Postupem času se z depresivních obrazů začaly zase stávat díla plná života a stejně tak se vytrácely i deprese ze života tohoto pacienta. Pan Johnatan se nevzdával a navštívil několik lékařů odborníků, prošel si různými vyšetřeními a testy, ale ani díky mnoha pokrokům medicíny mu barvocit žádní lékaři nedokázali vrátit, dokonce ani zcela přesně zjistit, jak je možné, že k takové poruše došlo. Jednoduše by se dalo říci, že se pan Johnatan s následky nehody prostě smířil a naučil žít i přes všechny počáteční potíže, což je obdivuhodné. Nikdo z nás si takovou situaci neumí představit do každého detailu, dokud to sám neprožije a nevyzkouší, jak se říká „na vlastní kůži“. A i přesto, že je tento příběh z povídky už poměrně starý, není na škodu se zamyslet nad tím, jak lidé s různými handicapy žijí své životy, jak se musí přizpůsobovat, jak se musí učit novým věcem, měnit své zvyky a záliby, ale hlavně nad tím, jak jim můžeme my ostatní pomoci i svým pochopením a tolerancí. Často se ale stává, že zdraví lidé problémy ostatních vidět nechtějí - přehlíží je – nebo si je neuvědomují, protože žádnou takovou újmu si neumí představit, nikdy ji nezažili, nebo s ní v životě jednoduše nepočítají, mají pocit, že právě jim se nic podobného stát nemůže. Ale ani pan Johnatan z povídky nevěděl, co ho potká, a přesto k autonehodě došlo, a on se musel se zrakovým postižením vyrovnat a naučit znovu žít. Je jisté, že k návratu do života mu pomohli jeho blízcí – rodina a přátelé, kteří jeho problém nepřehlíželi.

Bez přátel, rodiny a všech blízkých nemůžeme jednoduše žít. Zkuste popřemýšlet, jak jim tedy udělat radost, i kdyby jen maličkou, zkuste se na ně každý den usmát, když je to ve vašich silách, nabídnout jim svou pomoc, povzbuzení, pochopení. Vždyť všichni právě toto potřebujeme.

Na závěr bychom si opět mohli položit otázku z úvodu – vidět či nevidět – problémy ostatních? …A odpověď je už tentokrát na každém z nás, na našem svědomí.

Děkujeme paní učitelce za příspěvek a těšíme se na příště – na další názory -„okénka“ učitelů naší školy.

ZAMĚSTNANCI ŠKOLY

Rozhovor s paní ředitelkou
Mgr. Ladou Flachsovou

1. Jste spokojená s funkcí ředitelky?
Hrozně ráda učím, ale je hodně papírování.
2. Co byste na této škole změnila?
Vyměnila bych něco, co by si přáli žáci a učitelé.
3. **Jaké byly vaše první reakce na to, že jste nová ředitelka?**
Zavolala jsem všem, kteří mi drželi palce.
4. **Líbí se Vám vzhled a vnitřek této školy?**
Vnější vzhled ano, vnitřek je změněný částečně, ale ještě je potřeba doladit.
5. **Bude se ještě v nějakých třídách měnit vybavení?**
Ano bude, bude se žádat o peníze, interaktivní tabule, televize, notebooky.
6. **Jste spokojená s učitelským sborem a školskou radou?**
S učitelským sborem ano, školská rada moc nepracuje. Zlepšit.
7. **Myslíte si, že bude tento rok úspěšný?**
Na 100%
8. **Omezil se teď váš volný čas s rodinou?**
Ano omezil
9. **Kolik je tak přibližně nových žáků?**
Zhruba 80 dětí
10. **Vzpomínáte na nějakou třídu, kterou jste měla hodně v oblibě?**
Moji první třídu v Čelákovicích a tady v Milovicích aktivní a zlobivce.
11. **Čeho byste chtěla dosáhnout tento školní rok?**
Zkvalitnit metody výuky na II. stupni, minimalizovat zlozvyky dětí atd.
12. **Sháníte nějaké učitele?**
Ne, máme plný stav.
13. **Chodíte učit nebo dělat něco jiného na školu v Mladé?**
Ano chodím, učím tam HV a v MŠ logopedii.
14. **Jaký předmět byste nechtěla učit?**
Fyziku a matematiku.
15. **Jaké předměty jste měla ráda, když jste byla na základní škole?**
Kromě fyziky a matematiky všechny.

Alexandra Černášová, Tereza Apjarová

NÁZORY ŽÁKŮ, ROZHOVORY

Tato rubrika je určena právě pro vás, milí žáci, spolužáci. Rádi otiskneme vaše nevulgární názory, podněty. Těšíme se na příspěvky od vás, které můžete zaslat na adresu redakce: *redakce@zsmilovice.cz* nebo předat redaktorům či paní uč. Třetinové.
Vaše redakce

PTALI JSME SE PRVŇÁČKŮ

Jak se vám líbí u nás ve škole?

Zuzka Breburdová

1. Zuzanka Breburdová
2. 6 let
3. líbí, protože máme hodnou paní učitelku
4. ano, mám - hlavně se kamarádím s holkami
5. sluníčko – jedničku z živé abecedy (to je předmět v českém jazyce)
6. živá abeceda
7. ne, líbí se mi tady

1. Jak se jmenuješ?
2. Kolik je ti let?
3. Co by se ti na škole líbí a co nelíbí?
4. Našel/šla sis už nějaké kamarády?
5. Už máš nějakou známku? - Z jakého předmětu?
6. Který předmět se ti líbí?
7. Chtěl/a by ses vrátit do zpátky do školky?

NÁZORY ŽÁKŮ, ROZHOVORY

Péťa Simonov

1. Petr Simonov
2. je mi šest let
3. líbí se mi přestávky, nelíbí se mi, když mě někdo bije (ze spolužáků)
4. mám 1 kamaráda a jmenuje se Martin
5. sluníčko = 1 z písmenek (z českého jazyka)
6. nejradši mám matematiku
7. jo, protože si tam mužů hrát

Emička Formánková

1. Ema Formánková
2. je mi šest let
3. líbí se mi naše třída, nelíbí se mi škola, mohla by mít jinou barvu
4. mám 2 kamarádky Elišku a Editku
5. dostala jsem sluníčko = 1 z angličtiny
6. nejradši mám literaturu, tělocvik, čtení, psaní a angličtinu
7. ne, neměla bych tam kamarády a kamarádky

Eliška Vňuková

1.Vňuková Eliška
2.je mi šest let, ale brzy mi bude sedm
3.líbí se mi tělocvična, ale chtěla bych změnit barvu (fasádu)
4.ano dvě - Emmu a Editku
5.ano - sluníčko - jedničku z výtvarné výchovy
6.člověk a jeho svět (prvouka) a tělocvik
7.ano ráda

Lukášek Šemlej

1. Lukáš Šemlej
2.je mi šest
3.hraní s hračkami ve družině, ale nelíbí se mi barva školy
4.ano Péťu
5.velkou hvězdičku
6.matematika
7.ne - nelíbí se mi tu

UŽ JSME NA STŘEDNÍ, ALE STÁLE VZPOMÍNÁME!!!

David Vancl, žák bývalé 9. B

Jsem bývalým žákem základní školy v Milovicích a v současné době studuji prvním rokem na střední škole. Když se ohlédnu za devíti lety, které jsem strávil na základní škole, musím říci, že to byla léta velmi pěkná. Nejen, že jsem získal spoustu znalostí, ale zároveň jsem získal hodně dobrých kamarádů. Na ZŠ mě ze všech předmětů nejvíce bavil dějepis, protože jeho výuka byla velice zajímavá a poutavá. Rád vzpomínám na léta prožitá na ZŠ také pro spoustu zajímavých akcích, které škola pořádala. Ať už se jednalo o různé exkurze, přednášky nebo sportovní akce. Mezi mé nejhezčí zážitky patří účast na lyžařském výcviku. Při současném studiu čerpám z vědomostí získaných na ZŠ. Studuji střední školu cestovního ruchu a těším se na nově nabyté znalosti, které získám při dalším studiu. Jsem rád, že škola nabízí kromě obvyklého vyučování i velké množství poznávacích výletů a širokou nabídku sportovních aktivit.

Tereza Urbanová, bývalá žákyně 9. B

Zdravím žáky a učitele ZŠ! Chodím do školy do Českého Brodu na ekonomku. Ze začátku to byl docela nezvyk; na to nové prostředí jsem si už docela zvykla za ty dva měsíce. Když jdu kolem základky, tak už jen vzpomínám. Ty staré časy - třeba na tu mojí bezvadnou třídu, kterou jsem fakt měla ráda, i když jsme se často na něčem neshodli nebo hádali, na společné výlety, lyžák a spoustu dalších zážitků. Když porovnám moje bývalé učitele, tak hodně přísnější jsou ti noví, nějak si nemůžu zvyknout na to známkování, ale za ty 4 roky si určitě zvyknu. Spolužáci i třídní učitel jsou v pohodě, také i můj přítel Tom. Doufám, že tu školu zvládnu - hlavně maturitu. Přeji všem hodně úspěchů na škole!

HOBBY, ZÁBAVA

Co jsem dělal o podzimních prázdninách

Ve čtvrtek 28.10. na státní svátek jsem se byl podívat na výstavě exotických ptáků, rostlin i akvarijních rybek v Lysé nad Labem.
Nejvíc jsem se těšil na papoušky a bylo jich tam opravdu dost – malí papoušci všelijakých barev, ale i velcí arové a kakadu. Nakonec jsem nejvíce obdivoval dva puštíky.
V další hale mě překvapili rejnoci, pštrosi, plameňáci, ale i obyčejné kachny.
Tato výstava byla velmi zajímavá. Ve stáncích se dalo koupit krmivo, květiny, rybičky a papoušci. Už se těším na výstavu za rok.

Daniel Mrkvička

Něco vypůjčeného pro zasmání

,,Co ses dneska naučil ve fyzice, Honzíku?" ,, Že věci se teplem roztahují a zimou stahují." ,, A můžeš uvést nějaký příklad?" ,, Jistě, třeba prázdniny-v létě jsou delší a v zimě kratší."

Na hodině se ptá paní učitelka: ,, Pepíčku, jak bys dokázal, že je Země kulatá?" Pepíček odpoví: ,, Nijak, já to nikdy netvrdil."

Paní učitelka se ptá dětí, čím by chtěly být. Pepíček zvedne ruku a říká:- Já bych chtěl být hracím automatem. Paní učitelka: „A proč právě hracím automatem?“ „ No, protože automat nic nedělá a jenom bere peníze.

Jako žáček první třídy, snědl jsem dvě bílé křídy. Jako žáček 2.C, spláchnul jsem se na WC. Když se brala holá věta, padla na mne mapa světa. A raz v běhu poklusem, srazil jsem se s globusem. Smolařské já byl jsem dítko, sedl jsem si na kružítko...

Kluk se ptá holky: „Můžu s tebou chodit?“ …..Holka odpoví: „Ne chodím moc rychle“

Buď sbohem léto!
Na začátku léta dovolená čeká
a na konci léta škola nás už čeká.
Vezmeme si aktovky
a na nohy gumovky,
do aktovky úkoly
a pádíme do školy.

K. Remešová, K.Wenzlová, A.Ševčenková, L.Marková

Vaše básničky

Pouštíme draky,
vidíme mraky.
Sychravé listí opadá,
kazí se nám nálada.

Adam Roth
Adam Stratil

Ahoj léto!

Ahoj teplo, ahoj květiny,
ahoj plody, ahoj vteřiny.
Letní čas, utekl nám mráz,
až uvidíme mraky, budeme pouštět draky,
až budou mraky, bude pršet taky.

Plecitá Gabriela 4.D, Mrtková Kristýna 4.D, Patávová Aneta 4.D, Mocová Zuzana 4.D

PROJEKTY, VÝUKA

Masarykův orientační běh

Pro žáky I. stupně byla vyznačena kratší trasa, vedoucí polní cestou u fotbalového hřiště. I zde žáci plnili úkoly zaměřené na znalosti o T.G.Masarykovi, jehož jméno nese od letošního roku naše škola. Děti spojily své znalosti se sportem a celý den byl zakončen opékáním vuřtů. Spokojené tváře žáků svědčily o úspěchu akce. Nejlepší sportovci byli oceněni diplomem a sladkostí.

20. 9. se celý druhý stupeň vypravil na Masarykův orientační běh. Na startu na nás čekalo překvapení - trasa dlouhá asi 3 km. Po cestě nás čekala spoustu úkolů týkajících se výuky. Chodili jsme fáborkách, ale někdo ty fáborky otrhal, takže se některé skupiny ztratily. Podle jejich vyprávění to byla sranda. Ale nakonec se pro ně někdo zastavil a ukázal jim správnou cestu. Vešli jsme do údolí, kde byla stavba střelnice a tam jsme si mohli opéct vuřty. Někteří hráli kopanou a zbytek odpočíval po cestě. Na závěr proběhlo vyhlášení prvních, druhých a třetích míst a šlo se po jiné cestě domů.

Ondřej Horák

Dne 20. 9. 2010 jsme se s celým druhým stupněm zúčastnili orientačního běhu. Sraz byl před školou. Tam jsme se seřadili a odešli na tankodrom. První vybíhaly 9. třídy, pak 8. třídy, 7. třídy a nakonec 6. třídy. 4-5 členné skupinky vybíhaly po 3 minutách. Cestou bylo celkem 10 stanovišť, na kterých prověřovaly paní učitelky naše znalosti. Jenomže pak jsme došli k cestě u lesa, a tam jsme viděli fáborek, který označoval cestu, po které máme jít, tak jsme šli, ale po docela dlouhé době jsme zjistili, že tato cesta není správná, protože nějaký chytrák strhnul fáborek a pověsil ho jinam. Tak jsme se obrátili a šli zpátky, ale naštěstí nás našel Ruda Vojtíšek a dovedl nás správnou cestou. Na takovém staveništi jsme si opekli špekáčky a hráli různé míčové hry. Nakonec byly vyhlášeny výsledky závodu a šli jsme zpátky k domovu.

Tereza Apjarová, Alexandra Černášová

Projekt – Den evropských jazyků

V tento den jsme měli plnit různé úkoly, které byly spojené se státy Evropské unie. Každý byl přidělen do některého ze států. Ve třídách byly úkoly - např.: napsat státy a jejich hlavní město, značka státu atd. Toto trvalo 2 hodiny a pak jsme se zase učili.

Výsledky:
1. místo-Ukrajina
2. místo-Norsko
3. místo-Německo

Všichni umístění dostali jako odměnu sušenku.

Alexandra Černášová, Lucie Čejková

Cvičný poplach ve škole

Teorie stvoření - hodina výtvarné výchovy 6.C
Bůh stvořil Zemi za 7 dní…..

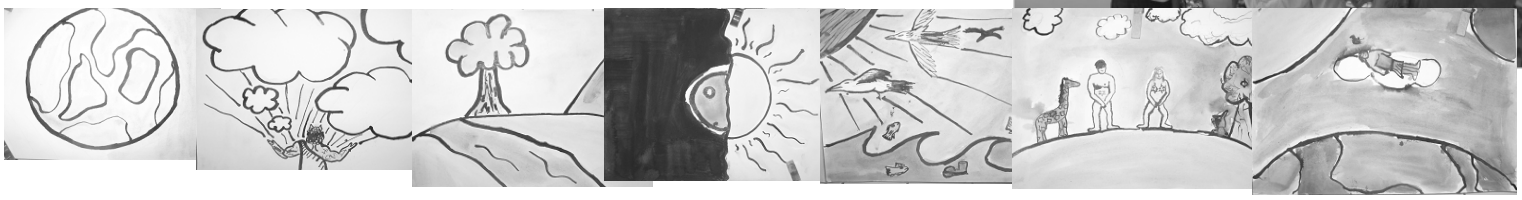

Robert Kalina, 6. C

Teorie vývoje - hodina výtvarné výchovy 6.C
Autor: Charles Darwine

Práce celé třídy – ve skupinkách

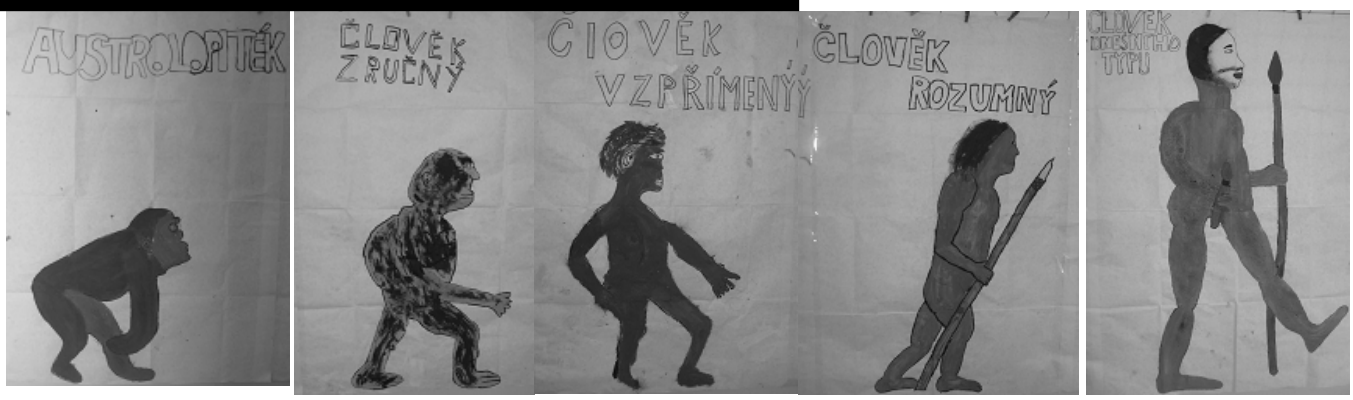

PROJEKTY, VÝUKA

Skládání ubrousků

V rámci předmětu Člověk a svět práce měly dívky 9. A a 9. B možnost dokázat svou manuální zručnost při skládání ubrousků. Všem dokázaly, že mají šikovné ruce a vytvořily krásné variace, jak zkrášlit své stolování. (a to není vše, mají v plánu mnohem více...).

Hodina výtvarné výchovy v 7. ročníku Jako princezny…

Rodokmen, hodina občanské výchovy

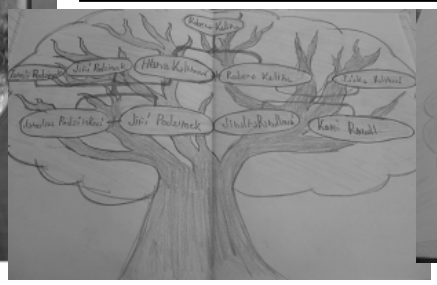

Můj oblíbený předmět je dějepis. Baví mě proto, že se bavíme o pravěkých lidech př: homo erectus, homo habilis. Máme na něj p.uč.Třetinovou. Je na nás hodná, proto mě baví dějepis. Psali jsme z pravěku už 3 testy. Bylo to jednoduché. Mohli jsme si do sešitu nakreslit obrázky a já nakreslil homo sapiens sapiens - zatím mám z dějepisu jedničku.

Matěj Wolf

AKCE ŠKOLY

Beseda v Nymburku pro 6. třídy

Dne 22. 9. jsme vyrazili vlakem na výlet do Nymburka, kde nás čekalo představení v rámci prevence kriminality. Skoro všichni si mysleli, že nás budou poučovat, ale byl to pravý opak. Byla totiž veliká sranda, ukázali nám 2 scénky. První byla o holce, která naletěla nějakému „úchylovi“ a druhá o dvou miminkách, jak se dokázala k sobě chovat ošklivě, bylo to srandovní a poučné. Nakonec byla autogramiáda, kde se nám podepsali herci, a to dokonce i na ruce. Když jsme odcházeli, tak jsme měli rozchod na náměstí a poté jsme vyrazili nazpět do Milovic.

MARTA HAVLOVÁ, TEREZA KMECOVÁ

DRAKIÁDA

Dlouho očekávaný den nastal. Draci různých tvarů a velikostí připraveni, sluníčko pěkně svítilo. Chyběl nám však pomocník nejdůležitější – vítr. Draci ne a ne odlepit se od země. Občas se některým z nás zadařilo, ale radost z letícího draka netrvala příliš dlouho. Snad se příště vítr polepší!

Cvičení v přírodě

V pátek 3. 9. jsme měli cvičení v přírodě. Paní učitelky nás napínaly - do poslední chvíle jsme nevěděli, kam vyrazíme. Teprve ráno, když jsme se sešli před školou, nám oznámily, že půjdeme na letiště.
Měli jsme štěstí - na letišti jsme zastihli ochotného pilota sportovního letadla. Ten nám vysvětlil vše o letadle a odpověděl na naše dotazy. Mě nejvíce zaujalo letadlo pro filmové natáčení. Dokonce si paní učitelka Třetinová mohla na zkoušku sednout na místo pilota.
Byl krásný den, zářivé sluníčko nás příjemné hřálo a myslím, že se takové cvičení v přírodě všem líbilo.

Daniel Mrkvička

AKCE ŠKOLY

Děti z naší MŠ zvířátkům

I v letošním školním roce se naše mateřská škola zapojila do sběru kaštanů a žaludů pro zvířátka na zimu. Nasbírali jsme 702 kg kaštanů a 112 kg žaludů. Děkujeme všem malým i velkým šikulkům za pomoc zvířátkům přejeme „dobrou chuť.“

Dopravní výchova

Nejdříve teorie pravidel silničního provozu, potom praxe na dopravním hřišti – to vše probíhalo na dopravním hřišti v Nymburce pro žáky čtvrtých tříd. Ti nejlepší si domů odvezli „Průkaz cyklisty.“

Dne 20. 10. netekla ve škole voda, co jsme dělali?

Já a moje třída jsme byli na exkurzi v poděbradském muzeu. Toto muzeum bylo velice krásné. Hned ze začátku jsme mohli vidět expozici pravěku a různé nálezy z té doby. O něco dál byla expozice středověku. Zde jsme mohli vidět, jak se například v té době žilo a jaké nástroje používali. Bylo tam hodně mečů, keramických nádob a různých výrobků z bronzu, zlata a jiných kovů. A za 5,-Kč jsme si mohli vyrazit železnou minci. Je to moc hezká památka. Pokud byste tam chtěli někdy zajet, mohl by to být krásný zážitek. A vstupné nestojí moc, jenom 20,-Kč. Toto muzeum se rekonstruovalo skoro 2 roky a je otevřené teprve měsíc. Zkrátka je to hezké muzeum a je dobré k rozšíření našich znalostí.

žákyně 7. roč.

Jako náhradní program jsme všechny šesté třídy cestovaly do Prahy do 3D kina na film Legenda o sových strážcích. Film byl velmi napínavý a nádherně výtvarně zpracovaný. Tomu, kdo má slabost pro sovy (jako třeba já) určitě doporučuji. Po filmu některým z nás vyhládlo, a tak se posilnili ve Fast Foodu. V 15 hodin jsme dorazili zpátky do Milovic. Myslím, že výlet do kina byl skvělý nápad.

Daniel Mrkvička

AKCE ŠKOLY

Maškarní párty - HALLOWEEN

Dne 26.10. se uskutečnila halloweenská party v naší tělocvičně. Děti tam byly oblečené v hezkých maskách - například mrtvé nevěsty, čarodějnice, šaškové atd. Byly pro nás nachystány různé soutěže. Pani učitelky malovaly na obličej nebo dělaly tetování na tělo. Prodávali se různé dobroty, výrobky dětí, štěstí a pití. Nakonec byl ohňostroj s konfetami.

Marta Havlová, Tereza Kmecová, Dominika Bendová

Dne 26. 10. 2010 se konala v tělocvičně naší školy MAŠKARNÍ PÁRTY. Účast překrásných masek byla hojná. Děti vesele tančily a účastnily se různých soutěží, za které dostávaly razítka a následně drobné ceny. Součástí akce byla i prodejní výstava dětských výrobků, čarodějné malování a tetování i ochutnávka dětmi vyrobených dobrot. Na závěr celé akce čekalo na děti i rodiče malé překvapení v podobě komfetového ohňostroje. Maškarní rej jsme si krásně užili a už se těšíme na další.

Dětské zastupitelstvo města Milovice

I v letošním školním roce pracuje na naší škole Dětské zastupitelstvo města Milovice. Smyslem existence zastupitelstva je zajištění vlivu žáků na rozhodování v záležitostech školy a získání důležitých informací od vedení školy a ostatních pedagogů. Zástupci jednotlivých tříd mohou vznášet dotazy, připomínky a požadavky, ale také přicházet s vlastními náměty na zlepšení práce školy. Pomáhají vedení školy řešit problémy chování žáků mezi sebou, pomáhají s organizací akcí, sami akce organizují. Zároveň spolupracují s vedením města Milovice (problémy ochrany životního prostředí, volnočasové aktivity dětí, kultura, sport,…). Členy zastupitelstva pro školní rok 2009/2010 jsou tito žáci: 5. B Vojtěch Medlen, 5. C Daniel Holoubek, 5. D Kristýna Štěrbová, Petra Hájková, 6. A Marian Medlen, 6. B Tereza Plecitá, 6. C Diana Černá, Daniel Mrkvička, 7. A Nikola Hausmanová, Jiří Šimon, 7. B Ondřej Světlý, Lenka Roubíčková, 8. A Tereza Apjarová, 8. B Sandra Deljevič, Jakub Šmaň, 9. A Barbora Šonová, Nikola Demčuková, 9. B Simona Žabová, Kamila Goralová.

Dr. Martin Korčok – přednáška HOLOCAUST

Dne 22.10. se konala přednáška o holocaustu. Přednášel nám pán ze Slovenska. Pouštěl nám videa o lidech, kteří toto období zažili a podělili se o to s ostatními, jak vše vypadalo a jak to v koncentračních táborech probíhalo, co se tam celé dny dělalo, někteří ani nevěděli, že jsou Židé. Stravy dostávali velmi málo a vykonat svojí potřebu chodili jen před prací a po práci. Když někdo šel mimo vyhrazenou dobu, tak ho surově zbili. Nebo jim říkali, ať běží a oni běželi a pak je zastřelili. Když se vrátili domů, tak v je jich domech bydlel někdo úplně cizí a nenechal je tam nadále bydlet. Hodně jsme se poučili a doufáme, že se ta doba nevrátí.

V pátek jsme měli přednášku o lidech, kteří přežili pobyt v koncentračních táborech. Přednášel nám Martin Korčok, který k nám přijel ze Slovenska. Pouštěl nám videa, ve kterých mluvili lidé o svých zážitcích z koncentračních táborů a osudech jejich rodin.
Bylo to velmi zajímavé a dojemné. Jejich osudy mě kolikrát dohnaly až k slzám, a myslím, že jsem nebyla sama. Nedokážu pochopit, jak je někdo mohl odsuzovat za to, co pro ně bylo úplně normální. Byli to lidé jako ostatní. Měli rodinu, přátele a domov a jen díky koncentračním táborům přišli o vše.

Markéta Hauerová

Pan Martin Korčok, který bydlí na Slovensku a byl tak ochotný a přišel nám do naší školy přednášet o Židech a o koncentračních táborech. Vyprávěl, jak nevinní lidé umírali krutou smrtí. O tom, jak děti přišly o své rodiče. Na videích, která nám pustil, jsme mohli vidět lidi, kteří tuhle pohromu zažili. Mluvili o hrůze, kterou nikdo z nás nechce zažít. Jak je házeli do plynu a usmrtili přesto, že nic nikomu neudělali. Mají na to neskutečně ošklivé vzpomínky. Mohli jsme vidět i spoustu táborů, kam byli lidé odvezeni. Těžko se to připouští, že někteří lidé, kteří žijí dodnes, tohle postihlo.

Týna Čiková, Michal Rychetský, Lucie Čejková